

fang de registrerede skal afskæres fra egenaces. I den bedømmelse vil bl. a. indgå den pågældende organisations behov for hemmeligholdelse af oplysningerne og hensynet til den registrerede selv.

Til stk. 5.

På grund af de meget forskelligartede registreringer m. v., som bestemmelserne i kapitel 2 omfatter, er det ikke fundet muligt at gøre bestemmelserne mere præcise og konkrete. Det kan derfor ikke udelukkes, at der opstår registreringsaktiviteter, der falder uden for § 3, stk. 2 og 3, og som på grund af deres karakter kan skabe risiko for misbrug af oplysninger om enkeltpersoners eller virksomheders private forhold og derfor bør kunne reguleres nærmere fra det offentlige side. Justitsministeriet har derfor fundet det rimeligt at medtage en bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 5, der i det væsentlige svarer til betækningsudkastets § 16, stk. 3. Efter bestemmelsen kan justitsministeren efter indhentet udtalelse fra registertilsynet fastsætte regler om, at nærmere angivne arter af registre skal undergives reglerne i kapitel 3, og eventuelt at bestemte typer oplysninger ikke må indgå i de pågældende registre.

Til § 4.

Bestemmelsen regulerer adgangen til at videregive oplysninger fra de i § 3, stk. 1 og 2, nævnte registre.

Ved videregivelse forstås, at oplysningen overlades til trediemand. En forenings eller en sammenslutnings overladelse af oplysninger til foreningens medlemmer henholdsvis sammenslutningens deltagere er videregivelse i lovens forstand. Det samme gælder overladelse af oplysninger fra et aktieselskab til et andet selskab inden for en koncern. Som anført under bemærkningerne til § 3, stk. 1, vil overladelsen af oplysninger til et edb-servicebureau eller til andre, der foretager en bearbejdning af oplysningerne for ejeren af registeret eller i øvrigt anvender oplysningerne i forbindelse med udførelse af arbejde for denne, derimod normalt ikke være videregivelse. Det er dog naturligvis i så fald en betingelse, at servicevirksomheden kun må benytte oplysningerne i forbindelse med den pågældende arbejdsopgave. Anvender servicevirksomheden alligevel et overladt register til andet uden samtykke fra ejeren af registeret, vil servicevirksomheden efter omstændighederne dermed have oprettet sit eget register. Oprettelsen heraf må bedømmes efter bestemmelserne i § 3 og en eventuel videregivelse fra dette register efter § 4. Særlig for

adresserings- og kuverteringsbureauerne gælder forslagens § 17 og for edb-servicebureauerne forslagens § 18, stk. 3.

Efter bestemmelsen i § 3, stk. 2, må oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler og lignende normalt ikke registreres uden den pågældendes samtykke. En adgang til at videregive sådanne oplysninger uden udtrykkeligt eller stiltiende samtykke fra den registrerede må give anledning til væsentlige betænkeligheder, og justitsministeriet har derfor fundet det påkrævet at indsætte som *stk. 1* et udtrykkeligt krav om samtykke fra den registrerede som betingelse for videregivelse af disse meget følsomme oplysninger. Der kan dog undtagelsesvis forekomme bestemmelser i lovgivningen, der gør en videregivelse nødvendig, uden at det bør kræves, at der i sådanne tilfælde skal foreligge samtykke fra de registrerede. Som eksempel kan nævnes bestemmelser i lovgivningen om lægers pligt til at anmelde nærmere angivne forhold til sundhedsmyndighederne, og arbejdsgiveres pligt til at oplyse om helbredsforhold efter ulykkesforsikrings- og arbejdsmiljølovgivningen.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, 1. pkt.*, der for så vidt svarer til § 16, stk. 2, i betækningsudkastet, må videregivelse af andre oplysninger kun ske, når den registrerede giver sit samtykke hertil, eller i det omfang videregivelsen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder af den pågældende art. Bestemmelsen har ligesom forslagens § 3, stk. 1, karakter af en standard. Uanset at der i bestemmelserne anvendes samme udtryk, betyder det ikke, at oplysningerne, der er registreret med hjemmel i § 3, stk. 1, også altid må videregives. Efter § 4, stk. 2, er det selve *videregivelsen* – og ikke blot *registreringen* – der skal være et naturligt led i den normale drift.

Hvornår en videregivelse af oplysninger uden den registreredes samtykke opfylder betingelserne i bestemmelsen i § 4, stk. 2, 1. pkt., må bero på en konkret vurdering, men visse generelle retningslinier kan dog gives. Erhvervsvirksomheder må f. eks. på forespørgsel videregive oplysninger om en ansat til en anden virksomhed, hvori den pågældende søger ansættelse. Ligeledes må oplysninger om forløbet af kreditforhold videregives til trediemand – f. eks. et kreditoplysningsbureau – såfremt dette sker som led i et samarbejds- eller kontraktforhold. Dette vil f. eks. være tilfældet, når kreditoplysningsbureauet foretager incasso for virksomheden eller som modydelse for de nævnte oplysninger afgiver soliditetsoplysninger om per-